

Ülésnap	Napirend	Felhasználó
2003. október 28. (Naplószám: 100.)	A Magyar Köztársaság 2004. évi költségvetéséről szóló törvényjavaslat, valamint az ehhez kapcsolódó állami számvevőszéki vélemény együttes általános vitája	Dr. Kovács Árpád elnök (ex- pozé)

DR. KOVÁCS ÁRPÁD, az Állami Számvevőszék elnöke, a napirendi pont előadója:

„Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az Állami Számvevőszék tizennegyedik alkalommal készítette el véleményét a költségvetésről. A közel másfél évtized alatt elhangzott véleményekből és az elnöki expozékból is jól követhető mindaz, amit elértünk, és amivel nem sikerült megbirkóznunk. Azt hiszem, abban mindnyáján egyetérthetünk, hogy a magyar társadalom és gazdaság az európai fejlettségi színvonalhoz való felzárkózás útján halad. Az első olyan költségvetésről van most szó, amellyel az ország az Európai Unióba indul; olyan költségvetésről, amelynek - kinyilvánított céljai szerint - a versenyképesség, a fenntartható, egyensúlyi növekedési pályára állás előmozdítása, az esélyegyenlőség jelentik a fő, összehangolt cselekvésre mozgósító, rendező elveit.

Aligha igényel komolyabb érvelést, hogy a kormányok talán legfontosabb, legnagyobb formátumú terve, gazdaságfejlesztési dokumentuma az állami költségvetés, ami esetünkben most egyben az ezredfordulót követő, újszerű kihívásokra adandó válasznak is az egyik meghatározó tényezője.

A költségvetés, a nemzet gazdálkodási terve sajátosan tükrözi és egyben befolyásolja a társadalmi és gazdasági mozgásokat, megújulási törekvéseket, a jobbító szándékokat és az alkotóerőt, miközben természetesen tükrözi és befolyásolni, megoldani igyekszik a gazdaság problémáit, feszültségeit is.

Éppen ebből adódik, hogy a költségvetés kidolgozását szolgáló szakmai alapvetés és a konkrét tervezés mindig, de nálunk, ahogy mondani szokás: itt és most különösen összetett és felelősségteljes szakmai tevékenység, ami az erre hivatott szervezetek együttműködését igényli. Maga a költségvetés végső soron a dokumentum kidol

gozóinak hozzáértését, és élnék a kifejezéssel: szakmai-technológiai fegyelmének színvonalát is tükrözi.

E bonyolult munka szervezésével, a költségvetési tervezés során igényelt együttműködéssel is összefügg - remélem, nem értik félre -, hogy sajátos érzésünk lehet, mert évről évre, és most is ezzel szembe-sülünk, a fokozatos javulás megannyi megnyilvánulása ellenére a költségvetési törvényjavaslatokat és parlamenti előterjesztésüket visszatérő, tipikus hiányosságok is jellemzik. Ezek sorában említhető, korántsem a teljesség igényével, hogy a javaslatok mellé rendszerint nem készülnek a szabályozás indokoltságát megalapozó és az elvárt hatásokat körvonalazó tanulmányok; többnyire elmaradnak az intézmény korszerűsítését szolgáló állami feladat-felülvizsgálatok; a tervezést megkönnyítő normatívák kidolgozására a fejezetek fel-ügyeleti szervei kevés érdemi lépést tesznek.

Mindemellett, jelzéseink és ajánlásaink ellenére, a költségvetési tör-vényjavaslat dokumentumának tartalma, szerkezete összeállításá-nak metodikája sincs egyértelműen meghatározva. Az államháztar-tási törvénynek a költségvetés előterjesztésére vonatkozó előírásait a törvényjavaslatok csak részlegesen teljesítik.

A 2004. évi költségvetési javaslat és a hároméves előrettekintés ezzel együtt azt mutatja, hogy a költségvetési politika a maga eszköztárá-val középtávon törekszik az államháztartás finanszírozási szükségle-tét mérsékelni, a külső és a belső egyensúly romlását megfékezni. Ez már csak azért is bonyolult és nem azonnal, egy csapásra megoldha-tó feladat, mert ez idő szerint az államháztartás, a vállalkozási szfé-ra és a lakosság, tehát mindhárom belföldi szektor finanszírozási igénye nagyobb, mint a megtakarításaik.

A kibontakozást, a költségvetés pozícióját erőteljesen befolyásolja a közigazgatás korszerűsítésének, az egészségügyi, az oktatási, a vé-delmi ágazatok reform léptékű modernizációja kibontakozásának, az ezeket megalapozó koncepciók, programok teljes körű kialakítá-sának késése. Így a költségvetési tervezésnek különösen bonyolult, esetenként egymást keresztező prioritásokkal nehezített feladatokat kellett megoldania. Az Állami Számvevőszék úgy látja, hogy ilyen körülmények között a Pénzügyminisztérium sajátos helyzetben volt, amikor törvényjavaslatát összeállította.

A törvényjavaslat - kinyilvánított célja szerint - szem előtt tartja, hogy az államháztartás relatív súlyának mérséklése néhány év táv-latában egy kisebb, mondhatni: karcsúbb, de mindenképpen korsze

rűbb és hatékonyabb államháztartás és közigazgatás megvalósítását célozza. Ez, ha a törekvése megfelelő szakmai megalapozással, körültekintő hatástanulmányokra támaszkodik, és a közigazgatás újabb és újszerű feladataira is kellő hangsúlyt helyez, hozzájárulhat a versenyszféra működési feltételeinek kedvezőbbé tételéhez, a tőkevonzó és befektetésösztönző képesség javításához, és ezáltal az export- és beruházásvezérelt növekedési pályára álláshoz.

Tisztelt Országgyűlés! Az Állami Számvevőszék, amint azt már az előző években is hangsúlyoztam, megkülönböztetett gondossággal véleményezi a költségvetési javaslatot, annak megalapozottságát, és magát a költségvetési tervezési folyamatot is kiterjedt helyszíni ellenőrzésekkel követi nyomon, hogy a megvalósíthatóság kockázatainak minél teljesebb figyelembevételével alakítsa ki véleményét a költségvetési előirányzatok realitásáról. Eközben azzal kell kényszerűen együtt élnie, hogy roppant kevés az ideje az elmélyült véleményalkotásra - annak feltételeit, a rendelkezésre álló időt a hatályos jogrendszer nem szabályozza. Ilyen körülmények között, mint most is, általában csak a törvényjavaslat fő kötete állt az Állami Számvevőszék rendelkezésére véleménye kialakításához. Ez a szakmai elemzés részletezettségének, elmélyültségének markáns korlátozó feltétele.

Éppen ezért az írásos anyagunkban is rámutatunk arra, hogy a költségvetési, illetve a zárszámadási törvényjavaslat kidolgozására irányuló munkafolyamatok egymáshoz való viszonyának átgondolására és érdemi megújítására van szükség, mert e nélkül az elmélyültebb számvevőszéki véleményalkotás feltételei sem állnak rendelkezésre, nem is beszélve arról, hogy a parlament döntéshozatala is nehezebb. Csak valamelyest ellensúlyozza ezeket a gondokat ma, hogy a Pénzügyminisztérium és a szakminisztériumok munkatársaival, vezetőivel évek óta kialakult, szervezett keretekben megvalósuló kooperációban igazán jó, partneri, és megkockáztatom itt a plenáris ülésen is: emberi a viszony.

A vázolt nehézségek elsősorban azért jelentenek kockázati tényezőt, mert a költségvetés és a megtárgyalását előmozdító számvevőszéki vélemény egyaránt a nemzetgazdaság és végső soron a társadalom stabilitásának biztosítását van hivatva szolgálni, amihez természetesen sok különböző, nemritkán egymásnak ellentmondó követelmény teljesítése szükséges.

Az Állami Számvevőszék a költségvetési politikát nem vizsgálja és nem minősíti, ugyanakkor a költségvetési javaslat vonalvezetését tükröző alapvető célokat és összefüggéseket nagy hangsúllyal veszi figyelembe a véleménye összeállításakor.

Hiszen a fő célok és rendező elvek kiérlelt ismerete mindenképpen előfeltétele annak, hogy a törvényben megszabott számvevőszéki kontroll valóban előremutató és megvalósítható észrevételeket fogalmazzon meg, mert csak ebben az esetben töltheti be a számvevőszéki vélemény azon misszióját, hogy érdemben hozzájáruljon a lehető legjobban megalapozott költségvetési törvény elfogadásához. Ez ma szinte kizárólag képviselői és bizottsági módosító indítványok útján valósulhat meg.

A költségvetés tervezésének és zárszámadásának az előzőekben szorgalmazott újragondolásában az is vezérelt bennünket, hogy észrevételeinket minél nagyobb arányban már tükrözzék az Önök elé terjesztett törvényjavaslatok.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! A helyszíni ellenőrzéseinkre is támaszkodva arra a következtetésre jutottunk, hogy a központi költségvetés fő bevételi előirányzatainak megalapozottsága az előző, 2003. évvel összehasonlítva lényegében nem változott. A költségvetési törvényjavaslatban szereplő előirányzatok indoklásának egy része - a 2003. évi tervezési időszakban tapasztaltakhoz hasonlóan - jóval a Pénzügyminisztérium munkaprogramjában rögzített határidő után készült el. A személyi jövedelemadó-előirányzat indokolása még munkaanyag formájában sem állt az ellenőrzés rendelkezésére. A lakossági vámbefizetés előirányzatának szöveges indokolása el sem készült. Közvetlenül a törvényjavaslat benyújtása előtt is még indokolás nélkül változtak az előirányzatok.

Az viszont előrelépést jelent, hogy az adótörvény tervezett változásai az Európai Unió tagállamainak gyakorlatát is figyelembe veszik. Az ellenőrzés a társasági adó előirányzatát az adócsökkentés ellenére - mint erre a miniszter úr is utalt - magas kockázatúnak ítélte, mert az adózás előtti eredményt növelő, valamint csökkentő tételek egyenlegének tervezett összegére számítási anyagot a tervezési dokumentumok nem tartalmaztak.

Az ellenőrzés az egyszerűsített vállalkozói adó, a bányajáradék, az energiaadó és a lakossági illetékek előirányzatát megalapozottnak, a személyi jövedelemadóét pedig megvalósíthatónak minősítette. A vám- és importbefizetések körében a rendelkezésünkre bocsátott do

kumentáció nem volt elegendő a tervezett előirányzat teljesíthetőségének megítéléséhez. A fogyasztásiadó-bevételek teljesíthetőségét magas kockázatúnak tartottuk, de az évi várható adatok időközben bekövetkezett kedvező módosulása folytán most azt közepes kockázatúnak ítéljük. Megjegyzem, a többi adónem teljesíthetősége is kisebb-nagyobb kockázatot hordoz.

Tisztelt Országgyűlés! Nézzük ezek után, mi jellemzi a kiadási előirányzatokat! A fejezetek felügyeleti szerveinél és intézményeiknél - a helyszíni ellenőrzésünk lezárásáig - a dologi kiadások felülvizsgálata és egyéb takarékosági intézkedések kimunkálása megkezdődött, de annak várható költségvetési hatásait ebben a tervezési fázisban nem számszerűsíthették.

A fejezeti kezeléssel előirányzatok meghatározása a tervezési köriratban foglaltaknak megfelelően, számításokkal alátámasztva történt. Kiemeljük, hogy a beruházásokra kiadott támogatási irányszámok jelentősen elmaradtak a fejezetek igényétől. A javasolt beruházási keret sok esetben még szinten tartásra sem elégedő, így a tervek szerint a beruházások lassítása és halasztása lesz a jellemző 2004-ben. Az előző évhez hasonlóan a fejezetek 2004-ben jellemzően nem terveztek új, induló beruházásokat. Ez hosszabb távon is kedvezőtlenül hat az állami feladatok megfelelő színvonalú ellátására.

A tervezési körirat a 2005-2006. évi irányszámok kialakításához a további évekre nem határozott meg támogatáscsökkentésre vonatkozó mértéket. A 2004. évi költségvetési támogatás összegére vonatkozó döntés hiánya miatt a további évek irányszámait reálisan nem lehet megítélni.

Az elkülönített állami pénzalapok és a társadalombiztosítási alapok esetében az alapkezelők és a Pénzügyminisztérium közötti egyeztetésekről, az egyes előirányzatok változásairól csak részleges ismeretekkel, tapasztalatokkal rendelkezünk véleményünk összeállításakor. A tervezés peremfeltételei menet közben többször és nagyságrendileg is változtak.

A Munkaerő-piaci Alap tervezési rendszere a korábbi évekhez képest alapvetően nem változott, a 2004. évi előirányzatok sem tükrözik azt a szemléletváltást, amit a foglalkoztatáspolitikai és az uniós követelmények egyaránt megkívánnak. Az Egészségbiztosítási Alap mindenkor költségvetésének biztonsága szempontjából meghatározó a három kiadási előirányzat, a gyógyító-megelőző ellátás, a gyógy

szertámogatás, valamint a gyógyászati segédeszközök nagysága, tervezésének megalapozottsága.

A közsféra többi területéhez hasonlóan a gyógyító-megelőző egészségügyi ellátás tervezett összegében nem vettek figyelembe bér, illetve dologi jellegű kiadási többletet. Az ellentmondásokra, az alultervezés veszélyeire már több évre visszamenőleg felhívtuk a figyelmet. Ezt tesszük ezúttal is. Valószínűsítjük a zárt előirányzatok megemelésének bekövetkeztét 2004-re is. Ez ráirányítja a figyelmet arra, hogy most már aligha halasztható a finanszírozás új alapokra helyezése. A Nyugdíj-biztosítási Alap bevételi előirányzatait a munkáltatói járulékbekvételek kivételével megalapozottnak tartjuk.

Az önkormányzati feladatok és a rendelkezésükre álló források között évek óta fennálló feszültségek oldása nem történik meg. A széles körű feladat- és hatáskörhöz nem kapcsolódik megfelelő mértékű pénzügyi forrás. A finanszírozási reform előkészítésében érdemi előrelépés nem tapasztalható annak ellenére, hogy az önkormányzatok egyharmada forráshiányos, számuk növekszik. Hiba lenne azonban ezt egyoldalúan a Belügyminisztériumnak vagy a Pénzügyminisztériumnak felróni, ez egy sokkal szélesebb politikai kérdés, amire az Állami Számvevőszéknek kötelessége felhívni a figyelmet.

A kisebb korrekciók nem hoztak érdemi elmozdulást a területi kiegyenlítődésben, az önkormányzatok pénzügyi egyensúlyi helyzetének javításában, a közszolgáltatási feladatok ellátásában. Az önkormányzatok feladat- és hatásköri rendszerének felülvizsgálatára, átfogó módosítására, a differenciált hatáskör-telepítésre több éve szorgalmazott javaslataink ellenére sem került sor. Tervezetek készültek; magunk is csak az újságokból, illetve a parlamenti bizottsági üléseken az általános vita keretében értesültünk arról, hogy a kormány mintegy 30 milliárd forinttal növelni szándékozza az önkormányzatok részére átadott forrásokat.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! A törvényjavaslat eddigi vitáiban az érdekegyeztetések során és a bizottsági üléseken is nagy hangsúlyt kapott az önkormányzatok várható pénzügyi helyzetének megítélése. Ennek mérlegeléséhez a vitázók a legkülönbözőbb viszonyítási alapokat használták. Mi a költségvetési törvényjavaslat véleményezéséskor évek óta azt mutatjuk be, hogy a központi költségvetésből juttatott források reálértéke egy meghatározott évhez viszonyítva hogyan alakul. Ezek a számítások azt jelzik, hogy a kondíció

romlás nem egy év terméke, hanem több mint egy évtizeden át tartó folyamat eredménye.

Mindez számszerűsítve azt jelzi, hogy 1993-hoz viszonyítva a 2004-re benyújtott javaslatban a központi költségvetésből származó források reálértéke 90 százalékra, a GDP-ből való részesedésük 18 százalékról 12 százalékra csökkent, miközben az önkormányzati feladatok köre folyamatosan bővült. Az önkormányzatok 2004. évi forrásszabályozásának kidolgozásakor a főbb célok finanszírozásának igénye a támogatásokon belül belső szerkezeti átalakítást tett szükségessé. A hiány mérséklése érdekében a támogatások nem azonos mértékben növekednek az egyes céloknál, néhány területen reálértékük csökken. Az intézmények működéshez nyújtott normatív támogatás a várható inflációt el nem érő mértékben növekszik.

Kedvező viszont, hogy kiemelt támogatásban részesülnek az önkormányzati közszolgáltatások színvonalát növelő beruházások - erre a miniszter úr és a miniszter asszony is utalt -, az európai uniós pályázatok előkészítése és az ehhez szükséges önerő biztosítása.

Emellett a javaslat számol az önkormányzatoknál és intézményeiknél a takarékosági, hatékonyságnövelő, valamint az önkormányzatok egyéb, saját bevételeket növelő intézkedéseivel is. Évek óta tartó folyamat, hogy a forrásszabályozás a helyi önkormányzatok saját bevételeinek növekvő hányadát veszi figyelembe a kötelező önkormányzati feladatok, működési kiadások finanszírozásában. Ezáltal szűkülnek a saját forrás tekintetében a fejlesztési lehetőségek, várhatóan 2004-ben is növekszik az önkormányzatok eladósodottsága.

Az önkormányzatok szempontjából az is kedvezőtlen, hogy a közszféra béremeléséhez szükséges fedezetnek csak egy töredéke épült be a támogatásba; a korábbi évek gyakorlatának megfelelően az inflációs hatások központi ellentételezése most is elmarad; az általános forgalmiadó-törvény módosítása miatt várható áremelkedésekre sem áll rendelkezésre központi támogatás. Egyes ágazati, szakmai törvényekben a 2004. évre megfogalmazott feladatokat - mint a fogyatékos személyek akadálymentes közlekedésének kialakítása, a közétkeztetést biztosító konyhák kötelező minőségbiztosítási rendszere, a növényvédelmi feladatok, a temetői létesítmények és közművek megépítése - át kell ütemezni, halasztani kell.

Az ÁSZ a 2004. évi költségvetés véleményezése kapcsán ismételten felhívja a figyelmet arra, hogy a jogbiztonság, a költségvetési fegyelem ellen hat az a 2002-ben alkalmazott sajátos, az Országgyűlés

költségvetési jogát csorbító jogtechnikai megoldás, amely az államháztartási törvény pótköltségvetésre vonatkozó előírásának alkalmazását felfüggesztette.

Tisztelt Országgyűlés! Első közelítésben a költségvetési törvényjavaslat vitájától távol esőnek tűnhet annak megemlítése, hogy alig néhány nappal ezelőtt az Állami Számvevőszék adott otthont az Országgyűlés támogatásával - amelyet ezúttal is tisztelettel megköszönök - a legfőbb állami ellenőrző intézmények nemzetközi szervezete, az INTOSAI kormányzótanácsa ülésének és a szervezet ötvenéves működése alkalmából rendezett tudományos ülésnek. Az előadások és a vita ismételten rávilágítottak arra, hogy a parlamenti ellenőrző szervezetek ENSZ keretében működő szupranacionális szervezete, az INTOSAI mindinkább együttműködő partnerévé válik a globális világot átfogó olyan kulcsintézményeknek, mint a Világbank, a Világkereskedelmi Szervezet és a Nemzetközi Valutaalap. Az ülészen a hangsúlyozottan jutott kifejezésre, hogy az új évezred társadalmi-szociális koordinációja nem épülhet tekintélyuralomra; visszaszorul a tradicionális államigazgatási bürokrácia is, előtérbe kerül a megújuló, modernizálódó állam korábbiaktól markánsan eltérő módszerekkel és institucionális megoldásokkal operáló szerepvállalása; mindinkább dominánssá válik a közháztartás és a magánszféra gazdasági kooperációjára támaszkodó, a stabilitási szempontokat is érvényre juttató piaci mechanizmus.

Korántsem mellékesen, a költségvetési összefüggéseket sem elhanyagolva említem, hogy több más indíték és cél mellett a nemrég elfogadott úgynevezett üvegzséb-törvénycsomag is kapcsolódik a közháztartásnak az üzleti szféra felé való nyitásához. Ehhez - mint ismeretes - igazodik a számvevőszéki ellenőrzés terepnumának a kiterjesztése is. Végül, de nem utolsósorban jelzem a szóban forgó ülészen is elhangzottak alapján, hogy az előbbieken vázoltakkal egyidejűleg a társadalmi koordináció új dimenziója, az etikai követelmények gyorsuló térnyerése is megkülönböztetett figyelmet érdemel.

A globalizálódás, a felgyorsuló világméretű változások körülményei között az állam szerepének megváltozása, a forradalmian új technológiai és informatikai megoldásokat is adaptáló, szabályozott piac, a társadalom és a gazdaság újszerű koordinációs erőtere megváltoztatja a pénzügyi kontrollmechanizmusok államszervezetben elfoglalt helyét és feladatstruktúráját. Olyan változásokat indukál, amelyekre reagálva - és ezt igen jelentős eredménynek tekintem -

nálunk is felgyorsult az Európai Unió igényeihez is igazodó pénzügyi ellenőrzési rendszer kialakítása, az intézményfejlesztés és metodika korszerűsítése. Így a hazai pénzügyi ellenőrzési rendszer minden bizonnyal teljes mértékben alkalmassá válik az uniós előírások teljesítésére. Amennyiben ez csak késéssel, érzékelhető késéssel teljesülne, az messzemenő gazdasági konzekvenciákkal és szankciókkal is járna - ezt megfelelő formában az Európai Unió részéről is értésünkre adták.

Éppen ezért szeretném megragadni az alkalmat, hogy a tisztelt képviselő hölgyek és urak figyelmébe ajánljam: kísérik fokozott figyelemmel, igényeljék és támogassák, hogy a 2003 augusztusában elfogadott középtávú gazdaságpolitika alapján, a jövő évi költségvetés előkészületi anyagaiban foglaltaknak is megfelelően, igazodva az EU Bizottság költségvetési főigazgatóságával egyeztetett, a kormány által ez év júliusában elfogadott ellenőrzés-fejlesztési stratégiához, a kormány tegyen mielőbb konkrét lépéseket a kormányzati pénzügyi ellenőrzés működési feltételeinek és létszámproblémáinak rendezésére.

Tisztelt Országgyűlés! Bár a költségvetés egy évre szól, egyrészt formálójá, másrészt függvénye is a hosszabb távú társadalom- és gazdaságpolitikának, ilyen összefüggésben a költségvetés megalkotása és a parlamenti képviselők felelősségteljes döntése egyben sajátos értékválasztás is. Ebből következik, hogy nem egyszerűen csak egyfajta rövid távú költség-haszon szemléletet kell tükröznie a költségvetésnek, hanem perspektívában is a társadalmi-gazdasági stabilitás, a kiszámíthatóság, a kiegyensúlyozottság és a biztonság garanciája is legyen, annál is inkább, mert a közpolitikai döntések többsége az államháztartás keretei között valósul meg, azokat a költségvetés finanszírozza. Ennyiben a költségvetés bizonyos fokig a politikai döntéshozatal tükré is, éppen ezért tekinthető - mint már említettem - a kormány talán legfontosabb gazdasági dokumentumának, s így válik érthetővé, hogy minél megbízhatóbb és átláthatóbb a költségvetés - ami egyébként országunk, nemzetgazdaságunk good-willjeként is folyamatos jellemző -, annál jobbak az esélyeink a nemzetgazdaság működési hatékonyságának, versenyképességének javítására.

E gondolatok jegyében említem, hogy sokan és sokféle indíttatással hivatkoztak a római mondásra: *salus rei publicae suprema lex est* - vagyis a haza üdve a legfőbb törvény. A költségvetés mindnyájunk számára - ha szabad ilyen fennkölt kifejezést használnunk - a haza üdvét szolgálja. S ha ez így van - márpedig ez aligha kétséges -, ak

kor a maga módján ezt szolgálja a kormányzat, és ezt szolgálja az Állami Számvevőszék is, amikor törvényi kötelezettségének teljesítésével, kritikai véleményével a költségvetési vita során az Országgyűlés, az önök munkájának segítésére szolgál, szíves figyelmükbe ajánlva a 2004. évi költségvetési javaslatához fűződő észrevételeit.

Teljes mértékben osztom a parlament zárszámadási vitájában legutóbb elhangzott azon képviselői véleményt, amely szerint az átlátható, jól ellenőrizhető, világos és törvényeknek megfelelő költségvetés az egyetlen, ami megalapozhatja a gazdaság megfelelő fejlődését, a jól működő szociálpolitikát, mindazt, ami Magyarország érdekeit szolgálja. Biztosíthatom önöket, hogy az Állami Számvevőszék eddig is, a jövőben is e cél érdekében dolgozik kritikájával, segítő észrevételeivel.

A pénzügyminiszter úrhoz kapcsolódva magam is megköszönöm a Pénzügyminisztérium és a minisztériumok munkatársainak a közreműködést, és természetesen minden munkatársamnak, vezetőtársaimnak, hogy ma ez az anyag itt elhangozhatott.

Megköszönöm megtisztelő figyelmüket.”